

TENDENCE 2012

Dr.Phil. Szalay Ágota

Bartha Csilla nemezelt lámpa voállal kombinálva

Hannus Tamás: farmer és kékfestővel bevont kanapéja kékfestő típusú lámpával

Molnár Noémi leddelel kombinált tülllámpái

A válság már negyedik éve tart Európában és leginkább a fogyasztási cikkek különböző ágazatait, az ingatlanpiacot és a luxuspiacot sújtja. A Frankfurtban rendezett TENDENCE fogyasztási vásár, így érthető, hogy a rendezők mindent elkövetnek mind a látogatószám, mind a kiállítók számára gyarapítására.

Mintegy 10 éve tartó tendencia, hogy kísérő rendezvények, trendbemutatók, előadások és üzleti találkozók kapcsolódnak a vásárokhhoz. A TENDENCE vásáron ehhez járult hozzá a Designcsarnok, a Loft, ahol az idén 55 négyzetmétert kaptam térítésmentesen a vásártól, hogy fiatal magyar designer diákokat és ifjú mestereket mutathassak be.

Mivel az eddigi tapasztalatom az volt, hogy a diákokat leginkább a kötelező tanórák keretében lehet elérni, több magyar intézménnyel vettem fel a kapcsolatot. Végül a kiállítás gerincét a Nyíregyházi Főiskola környezet szakos hallgatói adták.

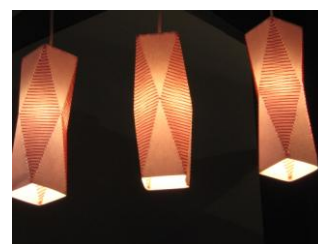
A témát a vásárral közösen határoztuk meg, mindazoknak a kutatásoknak az alapján, amit a vásár folyamatosan végez, és ami 800 éve biztosítja a vásár fennmaradását és fejlődését. Az aktuális témák az újrahasznosítás, a természetes anyagok használata a modern és a tradicionális

Hannus Tamás, a MOME mesterképzős hallgatója Prototípusként kiállított egy farmer és kékfestő kombinációban készült kanapét valamint egy egyszemélyes vízagyat beépített tálcával, ami a kórházi ágyak magasságának felelt meg és az otthoni ápolás kelléke lehet olyan idős emberek számára, akik sok időt töltenek ágyban. A vízagy nemcsak a felfekvések ellen hat, de fűthető is, ami az öregedési folyamattal járó fázás igen olcsó ellenszere, hiszen csak az ágyfelületet és nem egy egész szobát kell fűteni.

A kékfestés az idén 250 éves jubileumát ünnepli hazánkban, a Pápai Kékfestő Múzeum pedig 50 éves. Mivel ezeknek a kelméknek az anyaga természetes szál, pamut, több évszázada saját hagyományaként tartja számon egész Közép-Európa. Ezt választottam promóciós anyagnak. Pápai általános iskolák és a Deák téri evangélikus iskola diákjainak segítségével kékfestő rajztechnikával tányeralátéteket készítettem, amik sokszorosítás és laminálás után igazi diszei lehetnek mindennapjaink terítékének. Bár finanszírozót nem találtam, az egyik élelmiszerlánc vállalta, hogy forgalmazza ezeket a termékeket, így a vásár után is van értelme annak, hogy piacra kerüljenek.

Az elengedhetetlen tárgyalóasztal és a székek újrahasznosított függőnyamaradékból készült huzattal a kiállítás szerves részeit alkották. Soós Dóra, a MOME végzős hallgatója pedig farmerzsebekkel rakta tele az egyiket, amelyekből a látogatók prospektusokat vehettek el, de befért egy-egy műanyagpohár vagy dobozos sör is.

Csernok Tibor nyíregyházi hallgató fénnel és kavicsal kombinált üvegmosdója a tiszta vízű patakokat idézte, és a természet ihlette. Sikerélmény volt számá-

Hangodi Zsófi hímzés-motívummal kombinált lámpacsaládja

értékek együttes megjelenése a tárgyakban, illetve az öregedő Európa problémái voltak.

Ennek a jegyében állítottunk ki kézzel varrott, mérték után készült cipőket Fabula László keze nyomán, köztük a híres Buda-pester modellt, amit pl. a vásár igazgatója, Detlef Braun úr is visel.

ra, hogy ha ő nem is tudott személyesen jelen lenni, munkáját egy magyar családi vállalkozás, a Carneol elkészítette, így nem csak virtuálisan volt jelen.

A kiállítás többi részében főként LED-es lámpák, fali dekoráció illetve a pliszírozott szoknyák ihletésére készült papírtárolókat mutattak be.

A lámpák közül kiemelkedik *Barta Csilla* nemezelt és voálból készült jurta jellegű lámpája, ami igen egyszerű anyagokból, de gazdag zsinórdíszítéssel készült valóban a honfoglalás kori motívumvilág felhasználásával.

Szellemesek a színes tüll felhasználásával készült dekorációs lámpák is és nagyon jó ötlet a lufira tapéta-ragasztóval felhordott, iratmegsemmisítőben keletkezett fehér és színes papírcsíkokból készült lámpák kialakítása is. Ez utóbbit kettőt pl. félkészben kellene árusítani, hogy bárki egyedileg elkészíthesse otthon, saját céljainak megfelelően. A fény, mint dizájnelem már jó pár éve megjelent az építészetben és jelen van a közösségi terekben dekorációként éppúgy, mint otthonainkban.

A megvilágított szívószálakból igazi party lámpákat csinált az egyik nyíregyházi diáklány, amelyekben üvegcsövekből készültek világítóestek.

A leginkább kiérlelt munka *Hangodi Zsófi* lámpa-

családja volt, amelynek kiindulási alapja egyszerű magyar himzési hagyomány. Az átlátszó és áttetsző anyagok kombinálása a különböző léptékű himzéssel egyedi, modern, ugyanakkor tradicionális formákat idéz.

A lámpákat a diákok készítették, némi külső segítséggel és igen szerény anyagi keretek között. A főiskola tanárai, *Aranyosi Zsuzsa*, *Balogh Zsolt* és nem utolsósorban *Gaul Emil* mindent megtettek a kiállítás sikeréért. A főiskola busszal és sofőrrel támogatta a kiutazást, a Dunapack pedig a kiállítási installációt biztosította és persze volt néhány papír ülőbutor is.

Egy napot szakmai napnak szántunk, egész nap filmeket vetítettünk a kiállítókról, az iskolákról, illetve magáról a kiállítási készülődésről. *Kerstin Rank*, fiatal német tervező maga is kiállított és rövid előadásban mutatta be újrahasznosított anyagokból készült táskáit.

Összehasonlítva a professzionális standokkal az egyetlen magyar standot persze korántsem volt olyan, mint a csarnok többi kiállítójáé. Mégis, a hazai viszonyokat ismerve, kisebb csoda, hogy egyáltalán létrejött. Egy második vagy harmadik kiállítás már a tapasztalatok birtokában nyilván olajozottabban lesz lebonyolítható.